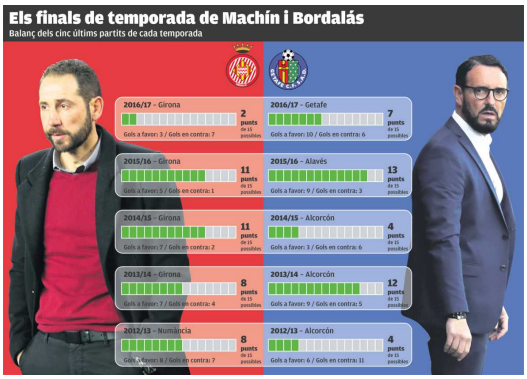
Especialistes en esprints finals

Els equips de Pablo Machín i José Bordalás solen obtenir bones xifres en les últimes jornades

De nou, Bordalás i el Girona es troben per intentar assolir grans objectius, com ara ser a Europa

Especialistes en esprints finals Foto: Arxiu.

Si alguna cosa comparteixen Pablo Machín i José Bordalás és la gran capacitat per fer de les seves plantilles uns equips amb una elevada capacitat competitiva. Els dos entrenadors ho han demostrat en les darreres temporades, en què els seus blocs han estat habituals en la lluita per pujar de categoria i, en el cas de l'actual entrenador del Getafe, ha assolit l'objectiu durant dues temporades consecutives. Aquesta temporada, el Girona de Machín i el Getafe de Bordalás s'estrenaven –el conjunt madrileny hi tornava després d'un parèntesi d'un curs–, al màxim nivell del futbol estatal, i a principi de curs poca gent hauria encertat a col·locar els catalans i els madrilenys en la lluita per un objectiu tan ambiciós com és la classificació per a l'Europa League. Els dos tècnics han estat capaços de tornar a liderar els seus equips, injectar-los de nou la competitivitat màxima i diumenge lluitaran per mantenir ben viu el somni de jugar a Europa el curs que ve.

Un escenari habitualEn els últims cinc cursos, José Bordalás ha dirigit tres clubs diferents –el Getafe, l'Alavés i l'Alcorcón–, i en tots tres projectes han coincidit la capacitat de treball, l'elevada competitivitat de les plantilles i un final de curs en què han assolit reptes tan complicats com ara l'ascens a primera divisió. Amb els dos clubs que han aconseguit fer el salt a primera divisió –el Getafe i l'Alavés–, el rendiment en les últimes jornades ha estat més que acceptable. El curs passat, amb la classificació per a la fase d'ascens molt encarrilada, el seu Getafe va sumar 7 punts dels 15 possibles, i més destacable va ser la força amb què va assolir l'ascens amb l'Alavés. En les últimes cinc jornades, els bascos només van deixar escapar dos punts.

En la seva etapa a l'Alcorcón, cal destacar els 12 punts de 15 possibles que va sumar en el curs 2013/14 i que van permetre al club madrileny lligar la permanència en una temporada que va començar amb Miguel Álvarez a la banqueta i en què l'equip va tocar fons sent vintè classificat a deu jornades per al final. Per contra, en la temporada 2012/13, després d'una magnífica trajectòria, l'Alcorcón es va desinflar i amb 4 de 15 punts va poder lligar la classificació per al play-off però quedant sisè.

Aquest any, el Getafe sembla que torna a arribar amb força al tram final de la competició i la mostra més clara és que la setmana passada, amb tres partits, l'equip blau va ser l'únic capaç de guanyar els tres enfrontaments.L'ADN del GironaPablo Machín ho ha repetit diverses vegades i la trajectòria de l'equip en les últimes temporades li dona la raó: a l'ADN del Girona de les últimes temporades ja s'hi ha ben enganxat el gen competitiu. El seu primer curs a Montilivi en va ser un clar exemple: 8 punts de 15 possibles que van permetre el miracle de la salvació, una gesta que ja feia unes jornades que s'estava construint amb bons resultats. Des de llavors, el Girona ha arribat sempre a final de curs amb algun objectiu ben ambiciós entre les mans i registrant bons números en les darreres jornades de la competició. Durant els cursos 2014/15 i 2015/16, la cursa cap a

l'ascens va tenir un esprint final sensacional. L'esforç, en forma d'11 punts dels 15 possibles en els dos casos, va quedar sense el premi gros l'any del desastre del Lugo, i va deixar un magnífic regust la temporada següent amb la classificació per a la fase d'ascens després d'una temporada en clara línia ascendent.

En la temporada de l'ascens, el rendiment de l'equip en les últimes cinc jornades va ser molt baix –dos punts de quinze possibles–, però suficient per assolir l'objectiu del salt de categoria, que de fet va arribar en el penúltim partit.A les portes d'EuropaEls duels entre els equips de Bordalás i el Girona han estat un clàssic de les últimes temporades en la lluita per pujar a primera divisió. El primer cara a cara en aquest sentit i, segurament el més intens, es va viure durant el curs 2012/13, quan l'Alcorcón i l'equip gironí, aleshores dirigit per Rubi, van protagonitzar una bonica lluita per les primeres posicions durant tot l'any i, finalment, en la fase d'ascens, els de Montilivi van apartar del somni els del sud de Madrid. En la temporada 2015/16, l'Alavés va sorprendre tothom en assolir el campionat de 2a divisió A i el premi de pujar a primera amb Bordalás a la banqueta. En els duels directes, a Mendizorrotza es van imposar els vitorians i a Montilivi, en la segona volta, els gironins, que estaven en plena cursa per atrapar els llocs de fase d'ascens. El curs passat, el Getafe dirigit per l'entrenador alacantí va ser la gran amenaça dels gironins en la pugna per assolir la segona posició. Malgrat acostar-se en les últimes jornades, els de Machín van resistir la força de la plantilla de Bordalás en els últims partits.

Aquest curs, doncs, sembla que es mantindrà l'essència dels duels entre Bordalás i el Girona, però l'escenari serà ben diferent. El premi ja no serà un possible ascens, sinó mantenir ben vives les possibilitats de classificar-se per a l'Europa League, un somni només a l'abast d'equips que trenquen esquemes com són els que dirigeixen Machín i Bordalás.

Publicat a:
-L'Esportiu. Comarques Gironines 27-04-2018 Pàgina 2

Font del document:
http://www.lesportiudecatalunya.cat/futbolcat/article/1382357-especialistes-en-esprints-finals.html